

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 9Csp/312/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4117230176
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Moravčíková
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2019:4117230176.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra, sudkyňou JUDr. Katarínou Moravčíkovou, v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, zast. JUDr. Ján Šoltés, advokát, Mýtna 48, 811 07 Bratislava, proti žalovanému: Q. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. K. XXX/XX, XXX XX N. - F., o zaplatenie sumy 2.074,15 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 1 671,38 eur spolu s úrokom z omeškania 5,05 % ročne zo sumy 1 671,38 eur od 26.01.2015 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žaloba sa vo zvyšku zamietla.

III. Žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 61,16%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Právny predchodca žalobcu spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. žalobou doručenou Okresnému súdu Nitra (ďalej len „súd“) dňa 13.11.2017 požadoval od žalovanej zaplatenie sumy 2 074,15 eur s príslušenstvom a náhradu trov konania titulom zmluvy o pôžičke, na základe ktorej bola žalovanej poskytnutá pôžička vo výške 2 000 eur, ktorú žalovaná riadne nesplácala. Z uvedeného dôvodu preto bola vyzvaná k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorazovo.

2. Uznesením č. k. 9Csp/312/2017-39 zo dňa 20.03.2018 súd rozhodol o pokračovaní v spore s právnym nástupcom pôvodného žalobcu, so spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a. s., so sídlom Mlynské Nivy 1, Bratislava, IČO: 31 320 155, a to z dôvodu, že súd lustráciou Obchodného registra zistil, že ku dňu 01.01.2018 došlo k zániku žalobcu jeho zlúčením s nástupníckou obchodnou spoločnosťou, ktorá sa stala jeho univerzálnym právnym nástupcom. Uznesením č. k. 9Csp/312/2017-53 zo dňa 04.06.2018 súd pripustil, aby na miesto žalobcu spoločnosti Všeobecná úverová banka, a. s., vstúpil do konania ako žalobca spoločnosť Intrum Slovakia s. r. o. Dôvodom tejto zmeny bola skutočnosť, že na základe rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávky došlo k postúpeniu pohľadávky s príslušenstvom k 21.02.2018 voči žalovanej na postupníka, aktuálneho žalobcu.

3. Žalovaná vo vyjadrení k žalobe uviedla, že ju navrhuje zamietnuť, pretože nepodpísala doručku ohľadne písomnosti o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru a nebola jej doručená ani predžalobná upomienka. Nie je to jej podpis a chýba tam pečiatka obce. So žalobou nesúhlasila a poprela tvrdenia žalobcu, považuje ich za zavádzajúce a účelové. Podľa nej sú v zmluve neprijateľné podmienky, zmluva nemá všetky zákonom predpísané náležitosti a ona v čase jej uzatvorenia nevedela, čo všetko má zmluva obsahovať, pretože sa spoliehala na čestné podnikanie a dobromyseľnosť žalobcu. Poukázala na rozpor zmluvy s § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon“) ako aj s § 2 ods. 2 písm. a),b),d) až j), k) a l) zákona. Odvolala sa na viaceré rozsudky súdov SR, tak

súdov prvej inštancie ako aj odvolacích súdov, ktoré sa nestotožnili s rozsudkom Súdneho dvora C-42/15 vo veci Home Credit Slovakia, a. s. a Klára Bíroová. Navrhla súdu preskúmať zmluvu č. 5510502154, a to ohľadne výšky ročnej úrokovej sadzby a priemernej hodnoty RPMN v čase poskytnutia úveru. Tvrdila, že bola uvedená do omylu zo strany žalobcu, spoliehala sa na jeho čestný prístup a podpísala predtlačенú, formulárovú, typovú zmluvu, bez možnosti ju pripomenkovať. Tým, že zmluva obchádza zákon, pretože žalobca vedome, na škodu spotrebiteľov, sa snaží získať pre seba výhodnejšie postavenie, obchádza ustanovenia zákonov. Formuluje zmluvy tak, že sleduje cieľ, aby ustanovenia zmluvy dodržané neboli, teda obchádza zákon. Z uvedeného dôvodu je zmluva absolútne neplatným právnym úkonom podľa žalovanej. Žalobca takto klame a zavádza spotrebiteľov a bezdôvodne sa na nich obohacuje. Neuvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, termínu konečnej splatnosti a neuvedenie RPMN priamo v zmluve nemožno inak hodnotiť ako konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu, minimálne s nepriamym úmyslom. Vo vyjadrení uviedla rozsudky, ktorými súdy rozhodli, že úver, poskytnutý žalobcom, je bezúčinný a bez poplatkov. Zároveň vznesla námietku premlčania. Navrhla žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

4. Žalobca k vyjadreniu žalovanej uviedol, že jej tvrdenia považuje za neopodstatnené a účelové, s cieľom vyhnúť sa splneniu svojho záväzku vyplývajúceho zo zmluvy. Podľa neho doteraz žalovaná nerozporovala existenciu úverového vzťahu a na podporu svojich tvrdení nepredložila žiadne relevantné dôkazy.

5. Na prejednanie veci nariadil súd pojednávanie, na ktoré sa nedostavil žalobca ani jeho právny zástupca, ktorí svoju neúčast' ospravedlnili z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti a súhlasili s prejednaním veci bez ich prítomnosti.

6. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou, zmluvou o poskytnutí pôžičky, predžalobnou upomienkou s doručenkou, oznámením o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, prehľadom splátok a úhrad, zmluvou o postúpení pohľadávok, prílohou 3 k zmluve o postúpení pohľadávok, oznámením o postúpení pohľadávok s podacím hárkom a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

7. Právny predchodca žalobcu spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzatvorili dňa 14.01.2014 zmluvu označenú ako "Zmluva o poskytnutí najľahšej pôžičky", na základe ktorej veriteľ poskytol žalovanej sumu vo výške 2 000 eur, ktorú sa žalovaná zaviazala splácať v 60-ich splátkach (s poistením) po 54,77 eur (53,23 eur + 1,54 eur poistenie) mesačne. V zmluve bola dohodnutá fixná ročná úroková sadzba 22,20% , RPMN vo výške 22,20%, priemerná hodnota RPMN vo výške 21,09%, náklady spotrebiteľa vo výške 1 193,80 eur a celková čiastka úveru 3 193,80 eur. Termín konečnej splatnosti je v zmluve uvedený ako 1/2019. V bode 6.2 zmluvných podmienok je uvedené, že pokiaľ nie je v splátkovom kalendári a/alebo v zmluve ustanovené inak, sú splátky splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci. Z bodu 6.3 zmluvných podmienok vyplýva, že prvá splátka je splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy, pokiaľ nie je dohodnuté inak. Listom zo dňa 27.11.2014 bola žalovaná vyzvaná na zaplatenie nedoplatku na splátkach vo výške 235,52 eur, pričom bola poučená, že ak nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 09/2014 do 05.01.2015, bude veriteľ oprávnený úver zosplatiť. Výzva mala byť žalovanej doručená dňa 08.12.2014; žalobca predložil doručenkou, na ktorej je uvedený ako odosielateľ pôvodný veriteľ, je tam pečiatka dodacej pošty a nečitateľný podpis, pričom žalovaná uviedla, že to nie je jej podpis. Oznámením o vyhlásení predčasnej splatnosti zo dňa 25.01.2015 právny predchodca žalobcu dlh z úverovej zmluvy č. 6169337 zosplatiť ku dňu 19.01.2015 a oznámil žalovanej, že dlh z úverovej zmluvy predstavuje sumu 2 102,71 eur, pričom istina je 2 074,15 eur. Žalovaná, vychádzajúc z prehľadu splátok a úhrad, na predmetnú zmluvu uhradila celkom sumu 328,62 eur. Z rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok vyplýva, že spoločnosť Všeobecná úverová banka, a. s., postúpila pohľadávku voči žalovanej s jej príslušenstvom a všetkými právami s ňou spojenými na spoločnosť Intrum Slovakia s. r. o., ktorá skutočnosť bola žalovanej oznámená listom zo dňa 23.02.2018.

8. Žalovaná na pojednávaní namietla aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu pre nesplnenie podmienok pri postúpení pohľadávok. Poukázala v tomto smere na rozsudky súdov prvej inštancie. Potvrdila, že s právnym predchodcom uzatvorila zmluvu, čerpala úver 2 000 eur a prestala ho splácať, pretože sa dostala do zlej finančnej situácie pre nepriaznivý zdravotný stav. Namietla, že postúpenie je v rozpore so zákonom o bankách. Samotná zmluva nemá náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f) a k) zákona a namietla výšku RPMN, pretože v zmluve je uvedená 22,2% a podľa prepočtu mala byť 23,86%. Zotrvala na podanej námietke premlčania. Veriteľovi vrátila celkovo sumu 328,62 eur, žiadnu inú splátku mu neuhradila. Snažila sa riešiť situáciu s veriteľom, ale výsledok bol bezúspešný.

9. Podľa § 488 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

10. Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.
11. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.
12. Podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.
13. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „ObZ“) zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.
14. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákona“), účinného v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.
15. Podľa § 2 písm. a), b) zákona spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.
16. Podľa § 2 písm. d) zákona zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.
17. Podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.
18. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) a b) zákona poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) .
19. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.
20. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.
21. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.
22. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.
23. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20140601.html>>). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.
24. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.
25. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.
26. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01.02.2013, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.
27. Uzatvorenú zmluvu zo dňa 14.01.2014 súd posúdil ako zmluvu o úvere, keďže právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej finančné prostriedky za dohodnutý úrok, ktorý je pojmovým znakom úveru, preto sa javí správnejšie považovať uzatvorenú zmluvu za zmluvu o úvere. Navyše sám právny predchodca žalobcu považoval danú zmluvu za úverovú, keď v predžalobnej upomienke uviedol

žalovanej, že ak nedôjde k úhrade omeškaných splátok, je oprávnený „úver“ zosplatniť a tiež v oznámení o zosplatnení zo dňa 25.01.2015 hovorí o úverovej zmluve. Právny vzťah založený uzatvorenou zmluvou je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou a je nevyhnutné posudzovať ho podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka a právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, zákona č. 129/2010 Z. z. a zákona č. 250/2007 Z. z.), keďže právny predchodca žalobcu pri uzatváraní zmluvy vystupoval ako veriteľ s poukazom na predmet podnikania a žalovaná vystupovala ako spotrebiteľ, pretože jej bol poskytnutý úver za iným účelom ako za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania (§ 2 písm. a) a b) zák. č. 129/2010 Z. z.). S poukazom na vyššie uvedené a vychádzajúc zo zásady *lex specialis derogat legi generali*, podľa ktorej špeciálna právna úprava, ktorou v danom prípade sú ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z., má prednosť pred všeobecnou úpravou, súd vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi zmluvy podľa ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Z ustálenej rozhodovacej praxe tiež vyplýva, že ustanovenie § 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva, sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 21. apríla 2015, sp. zn. 3 MCdo 14/2014).

28. Na základe vykonaného dokazovania má súd za nesporne preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou vznikol záväzkovo právny vzťah, a to na základe zmluvy zo dňa 14.01.2014, keď právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej úver vo výške 2 000 eur. Po podrobení spotrebiteľskej zmluvy prieskumu, či spĺňa všetky požiadavky kladené na spotrebiteľskú zmluvu vyššie uvedenými predpismi, dospel súd k záveru, že uzatvorená spotrebiteľská zmluva neobsahuje všetky náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona, v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, a to konkrétne údaj o konečnej splatnosti úveru a tiež údaj o dobe jej trvania a termínoch splatnosti jednotlivých splátok (§ 9 ods. 2 písm. f) zákona). Termín konečnej splatnosti je uvedený v zmluve „1/2019“, čo však nespĺňa požiadavku určitosti a zrozumiteľnosti. Zmyslom § 9 ods. 2 písm. f) zákona je, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný o tom, ako dlho je povinný plniť si svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uvedené ustanovenie preto vyžaduje presnú dátumovú špecifikáciu konečnej splatnosti úveru, pričom k uvedenému záveru možno dôjsť aj gramatickým výkladom dotknutého ustanovenia, ktoré rozlišuje pojem „doba trvania zmluvy“ a pojem „termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“. Zo zmluvy nie je jednoznačne možné určiť, kedy dôjde k splateniu úveru, dokonca ani v ktorý deň je splatná jednotlivá splátka úveru. Tieto údaje musia byť spotrebiteľovi zrejmé. Termín splatnosti úveru je možné zistiť len z podmienok, ktoré sú písané hustými malými písmenami a pre spotrebiteľa je tak obtiažne zistiť termín konečnej splatnosti úveru. Preto súd považuje spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov.

29. Z uvedeného teda vyplýva, že žalobca, ktorý je v konaní aktívne legitimovaným na základe zmluvy o postúpení pohľadávky, nemá nárok na zaplatenie úroku z úveru ani žiadnych iných poplatkov, ale len na vrátenie poskytnutej sumy po odrátaní plnenia zo strany žalovanej. Žalovanej bola poskytnutá suma 2 000 eur a vychádzajúc z prehľadu splátok a úhrad a tvrdenia žalobcu, ktoré žalovaná nepoprela, žalovaná uhradila žalobcovi, resp. jeho právnomu predchodcovi sumu 328,62 eur. Žalobca má vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a zákonné ustanovenia právo na zaplatenie sumy 1 671,38 eur, ktorú súd žalobcovi priznal spolu s uplatnenými úrokmi z omeškania, ktoré si žalobca uplatnil vo výške, ktorá je v súlade s právnymi predpismi (základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu k 30.11.2014 predstavuje 0,05% + 5), odo dňa 26.01.2015 (deň nasledujúci po vyhlásení splatnosti úveru), kedy bola žalovaná už preukázateľne v omeškaní.

30. Čo sa týka námietky žalovanej ohľadne aktívnej vecnej legitimácie žalobcu, súd poukazuje na vyjadrenie žalobcu, v ktorom poukázal na to, že relevantným oznámením o postúpení pohľadávky riadne preukázal aktívnu vecnú legitimáciu v spore, a to s odkazom na rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4Obo 210/01 zo dňa 11.06.2003. V tomto spore bolo nesporné, že došlo k uzatvoreniu zmluvy o úvere, k čerpaniu úveru žalovanou vo výške 2 000 eur, k zaplateniu sumy 328,62 eur žalovanou. Napriek tomu, že žalovaná spochybnila svoj podpis na doručke, ako aj tiež uviedla, že jej nebola doručená predžalobná upomienka, súd uvádza, že z vyjadrenia žalovanej a jej výpovede vyplýva, že spochybnila svoj podpis na doručke, pričom táto doručka sa týkala predžalobnej upomienky zo dňa 27.11.2014. Samotné doručenie vyhlásenia okamžitej splatnosti úveru zo dňa 25.01.2015 žalovaná nespochybnila, preto má súd za to, že jej toto oznámenie bolo doručené. Samotná žalovaná počas konania aj uviedla, že sa snažila s veriteľom riešiť neschopnosť splácania dlhu, teda bolo si vedomá porušenia zmluvy ako

aj toho, že bola v omeškaní so zaplacením dohodnutých splátok. Čo sa týka oznámenia o postúpení pohľadávky, toto jej bolo doručované žalobcom podaním dňa 23.02.2018 a následne sa o postúpení pohľadávky dozvedela tiež, keď jej bola doručená žaloba na vyjadrenie (11.08.2018). Tým, že súd považoval skutočnosť o predčasnom vyhlásení okamžitej splatnosti úveru za nespornú, nedošlo na strane žalobcu k porušeniu § 17 ods. 1 zákona. Oznámenie o postúpení pohľadávok zo dňa 23.02.2018 a jeho doručovanie podľa žalobcu bolo odoslané doporučené 2. triedou, jeho doručenie vyplýva z internetovej stránky Slovenskej pošty, a.s., časť sledovanie zásielok. Vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru bolo dohodnuté v čl. 12.4 zmluvy, a to v prípade, ak je klient (žalovaná) v omeškaní so zaplacením jednej splátky po dobu dlhšie ako 3 mesiace a veriteľ ho upozornil na uplatnenie tohto práva 15 dní vopred. V čl. 15.2 sú upravené rôzne spôsoby doručovania písomnosti. Medzi zmluvnými stranami bolo dohodnuté aj to, že písomné zásielky sa považujú za doručené okamihom, kedy klient príslušnú zásielku obdrží, inak piatym dňom, keď bola písomnosť podľa údajov spoločnosti daná na poštovú prepravu. Z uvedeného dôvodu, súd mal preukázané, že k odoslaniu písomností došlo podľa podmienok, dohodnutých v samotnej zmluve a žalobca, resp. jeho právny predchodca postupoval v zmysle platnej zmluvy.

31. K vznesenej námietke premlčania súd uvádza, že na ňu neprihliadol, pretože žaloba bola podaná v rámci plynutia trojročnej premlčacej doby. Úver bol vyhlásený za predčasne splatný dňa 19.01.2015, z čoho vyplýva, že premlčacia doba na podanie žaloby začala plynúť dňa 26.01.2015. Žaloba bola doručená súdu dňa 13.11.2017, to znamená, že v rámci plynutia premlčacej doby.

32. Pretože súd žalobe nevyhovel v celom rozsahu, žalobu v časti istiny nad sumu 1 671,38 eur zamietol, úrok z omeškania priznal žalobcovi od 26.01.2015, pretože mal preukázané z oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, že táto skutočnosť nastala dňa 25.01.2015.

33. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa jej úspechu vo veci.

34. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

35. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

36. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods.1 CSP, keď žalobcovi bola zo sumy 2 074,15 eur priznaná suma 1 671,38 eur s príslušenstvom, z čoho vyplýva úspech žalobcu 80,58 % a úspech žalovanej 19,42 % (v sume 402,77 eur). Miera úspechu žalobcu predstavuje 61,16% (80,58 - 19,42), čo v konečnom dôsledku znamená právo žalobcu proti žalovanej na náhradu účelne vynaložených trov celého konania práve takýmto percentom, o výške ktorých rozhodne súdny úradník po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

V prípade, že si povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.